

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1410/2021
23.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јована Петковић Бранисављевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Водовод и канализације“ Панчево, чији је пуномоћник Саша Левнајић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 219/2021 од 29.01.2021. године, у седници одржаној 23.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 219/2021 од 29.01.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 712/19 од 27.11.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име разлике између припадајуће и исплаћене накнаде трошкова за исхрану у току рада за период од 22.11.2016. до 22.11.2019. године исплати укупан износ од 69.622,15 динара у опредељеним месечним износима са затезном каматом на сваки појединачни месечни износ почев од 01. у наредном месецу за претходни доспели месец до исплате, све ближе означено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 53.024,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 219/2021 од 29.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију на основу члана 407. став 1. тачка 3) у вези са чланом 374. став 1. због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба ЗПП. Поднеском од 15. априла 2021. године тужени је доставио допуну ревизије прецизирајући као разлог за изјављивање ревизије погрешну примену материјалног права, с предлогом да Врховни касациони суд у смислу члана 404. ЗПП одлучи о ревизији као изузетно дозвољеној.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору из радног односа поднета је 22.11.2019. године.

Како се у овом радном спору тужбени захтев односи на потраживање у новцу а вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Како је ревизија туженог одбачена, одбијен је његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је на основу чл. 153. и 154. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

Врховни касациони суд није одлучивао о допуни ревизије туженог достављеној дана 15.04.2021. године, коју је поднео у смислу члана 404. ЗПП, јер је ова допуна неблаговремено поднета. Другостепена пресуда достављена је пуномоћнику туженог 15.03.2021. године, па је последњи дан рока од 30 дана за подношење ревизије истекао у уторак 14.04.2021. године.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић